

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců Mgr. Martina Kříže a JUDr. Naděždy Řehákové v právní věci žalobce: **J. J.**, zast. JUDr. Josefem Cholastou, advokátem se sídlem Krnov, Hlavní náměstí 46/14, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Praha 1, Těšnov 17, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 2. 2013 č. j. 5700/2013-MZE-14141

t a k t o :

- I.   **Žaloba se zamítá.**
- II.   **Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu (dále jen „SZIF“ nebo též „správní orgán I. stupně“) ze dne 9. 5. 2008, č. j. SZIF/2008/0142317 o zamítnutí žádosti žalobce o poskytnutí jednotné platby na plochu zemědělské půdy pro rok 2007 podle nařízení vlády č. 47/2007 Sb., o stanovení některých podmínek poskytování jednotné platby na plochu zemědělské půdy a některých podmínek poskytování informací o zpracování zemědělských výrobků pocházejících z půdy uvedené do klidu (dále jen „nařízení vlády č. 47/2007 Sb.“).

V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že dne 9. 5. 2007 podal žalobce u SZIF žádost o poskytnutí jednotné platby na plochu zemědělské půdy pro rok 2007 na celkovou výměru 19,77 ha. SZIF při provedení kontroly na místě č. 1376/700/33/2007 ve dnech 22. - 28. 8. 2007 zjistil, že části půdních bloků, popřípadě dílů půdních bloků (dále jen „PB/DPB“) 510-1060 8010, 520-1050 2602, 520-1050 2708, 520-1050 2810, 520-1050 3602/4, 520-1050 3603, 520-1050 3606, 520-1050 3607/1, 520-1050 3810/2 a 520-1050 4509

o celkové výměře 12,38 ha, nebyly zemědělsky obhospodařovány. Na základě této skutečnosti žalobce nesplnil podmínku podle § 4 odst. 1 písm. c/ nařízení vlády č. 47/2007 Sb., která stanoví, že se platba poskytne na zemědělskou půdu, která je žadatelem zemědělsky obhospodařována v příslušném kalendářním roce po celou dobu, po kterou je evidována v evidenci využití zemědělské půdy podle užívatelských vztahů (dále jen „evidence“). SZIF tak podle čl. 2 nařízení Komise (ES) č. 796/2004, ve znění pozdějších předpisů, nemohl tuto výměru zohlednit do výměry zjištěné plochy. Dále bylo zjištěno, že žalobce na části PB/DPB 520-1050 4509 o výměře 0,18 ha změnil druh zemědělské kultury travní porost na zemědělskou kulturu orná půda, čímž porušil podmínky dobrého zemědělského stavu podle § 5 písm. d/ nařízení vlády č. 47/2007 Sb. Žalobce podal proti závěrům výše uvedené kontroly na místě námitky. Rozhodnutím ředitele SZIF byly jeho námitky týkající se kontrolních zjištění v souvislosti s kontrolou splnění podmínek pro poskytnutí jednotné platby na plochu zemědělské půdy zamítnuty.

Při provedení administrativní kontroly žádosti dne 6. 5. 2008 SZIF zjistil rozdíl mezi deklarovanou plochou uvedenou žalobcem v žádosti a plochou zjištěnou v rámci kontroly na místě. Tento rozdíl činil 12,38 ha, tj. zjištěný rozdíl byl větší než 50 % zjištěné plochy. SZIF proto postupoval podle čl. 138 odst. 1 nařízení Komise (ES) č. 1973/2004, ve znění pozdějších předpisů a předmětnou žádost zamítl. Podle čl. 138 odst. 1 uvedeného nařízení Komise (ES) žalobci také nebyla vyplacena částka ve výši 34.558,78 Kč, tj. částka, která odpovídá rozdílu mezi deklarovanou a zjištěnou plochou. Tato částka byla stržena správním orgánem I. stupně z částek, na které měl žalobce nárok během tří kalendářních let následujících po kalendářním roce, ve kterém byl tento rozdíl zjištěn.

Na základě předmětné žádosti a provedených kontrol vydal SZIF rozhodnutí, jímž žádost zamítl. Proti zamítavému rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž vyjádřil nesouhlas s tvrzením, že kontrola na místě č. 1376/700/33/2007 dostatečně prokázala, že předmětné PB/DPB nebyly ošetřeny a zemědělsky obhospodařovány. Žalobce namítl, že doložené fotografie z kontroly jsou neurčitě a nejsou identifikovatelné s jeho pozemky. Na předmětných PB/DPB byla provedena, seč v měsíci červnu 2007, čímž byla podmínka provedení seče v termínu do 31. 7. kalendářního roku splněna. PB/DPB č. 2810, 2814/2 a 3810/2 se nacházely v managementu pastvin a není za ně možné uplatňovat sankce za nedodržení seče do 31. 7. daného kalendářního roku. Ke změně kultury u PB/DPB č. 520-1050 4509 žalobce uvedl, že tuto půdu v předchozím roce svévolně rozorál myslivecký svaz bez jeho souhlasu. Udělenou sankci označil žalobce za přemrštěnou a žádal o zrušení prvostupňového rozhodnutí.

Žalovaný následně rozhodnutím č. j. 24168/2008-17240 ze dne 29. 9. 2008 odvolání žalobce zamítl a potvrdil prvostupňové rozhodnutí. Odvolací rozhodnutí žalobce napadl žalobou. Městský soud v Praze rozsudkem č. j. 6 Ca 383/2008 – 47 ze dne 29. 11. 2012 odvolací rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 9. 2008 zrušil pro nepřezkoumatelnost a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V odůvodnění zrušovacího rozsudku žalovanému vytkl, že se nevypořádal se všemi námitkami žalobce, konkrétně s námitkou, že první seč byla řádně provedena do 31. 7. 2007, a tudíž byly dodrženy zásady správné zemědělské praxe, a že PB/DPB 2810, 2814/2 a 3810/2 se nacházely v managementu pastvin, a proto není možné na ně uplatňovat postih za nedodržování sečí.

Po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení žalovaný konstatoval, že prvostupňové rozhodnutí SZIF a jemu předcházející řízení na základě spisového materiálu a v intencích zrušovacího rozsudku ze dne 29. 11. 2012 přezkoumal v celém rozsahu. K žalobcovu tvrzení,

že kontrola na místě č. 1376/700/33/2007 nedostatečně prokázala, že předmětné PB/DPB nebyly dostatečně ošetřeny a zemědělsky obhospodařovány, žalovaný uvedl, že SZIF v rámci uvedené kontroly na místě jednoznačně prokázal, že části předmětných PB/DPB o celkové výměře 12,38 ha nebyly zemědělsky obhospodařovány. Dále bylo zjištěno porušení podmínek dobrého zemědělského a environmentálního stavu (rozorání travního porostu) na výměře 0,18 ha. Výsledky kontroly na místě byly řádně zdokumentovány v protokolu o kontrole a o stavu předmětných PB/DPB byla pořízena fotodokumentace.

K odvolací námitce, že první seč byla řádně provedena do 31. 7. 2007, a tudíž byly dodrženy zásady správné zemědělské praxe, a že PB/DPB č. 2810, 2814/2 a 3810/2 se nacházely v managementu pastvin, a proto není možné na ně uplatňovat postih za nedodržování sečí, žalovaný uvedl, že tato námitka je ve vztahu k poskytování jednotné platby na plochu zemědělské půdy zcela irelevantní. Poskytnutí této platby není podmíněno provedením seče k 31. 7. daného kalendářního roku a při poskytování této platby se nezjišťuje, zda se předmětné PB/DPB nacházejí v managementu pastvin (toto se zjišťuje při poskytování plateb v rámci tzv. agro-envi opatření). Jednou z podmínek pro poskytnutí jednotné platby na plochu zemědělské půdy je, aby PB/DPB, na které bylo žádáno o poskytnutí platby, byly zemědělsky obhospodařovány. Kontrola na místě zjišťuje vždy aktuální stav PB/DPB, tj. zemědělské obhospodařování v den kontroly. Výše zmíněná kontrola na místě ve dnech 22. - 28. 8. 2007 zjistila, že předmětné PB/DPB byly neobhospodařované (nebyla na nich odklizená posečená biomasa po první seči).

Námitku žalobce, že fotografie pořízené při kontrole nejsou identifikovatelné s jeho pozemky, vyvrátilo dle žalovaného místní šetření, které provedla Zemědělská agentura Bruntál dne 14. 8. 2008. Z informace o místním šetření č. j. ZA/BR/2008-2163 ze dne 19. 8. 2008 vyplynulo, že fotografie pořízené SZIF při kontrole předmětných PB/DPB v roce 2007 jsou identifikovatelné s pozemky žalobce.

Tvrzení, že část PB/DPB 520-1050-4509 rozoral myslivecký svaz, žalobce při podání odvolání v roce 2008 nedoložil. Žalovaný v této souvislosti konstatoval, že důvodem pro zamítnutí předmětné žádosti nebylo rozorání travního porostu na tomto PB/DPB, ale neobhospodařování převážné části ostatních PB/DPB.

V závěru napadeného rozhodnutí žalovaný pro úplnost uvedl, že správní spis byl doplněn o Pověření ke kontrole pro terénní inspektory SZIF platné pro roky 2007 a 2008 (Pověření č. 128/2007, č. 130/2007, č. 57/2008 a č. 59/2008). Tato skutečnost byla žalobci sdělena dopisem čj. 7940/2013-MZE-14141 ze dne 12. 2. 2013, s tím, že měl možnost podle § 36 odst. 3 správního řádu se s těmito doklady seznámit nahlédnutím do spisu. Této možnosti však nevyužil.

V žalobě podané proti napadenému rozhodnutí žalobce namítl, že žalovaný se při jeho vydání neřídil závazným právním názorem Městského soudu v Praze vyjádřeným ve zrušovacím rozsudku č. j. 6 Ca 383/2008 – 47 ze dne 29. 11. 2012. S uvedeným rozsudkem se vypořádal jen tak, že spis pouze doplnil o pověření kontrolorů o tom, že byli v daném roce pověřeni k výkonu kontroly. Napadené rozhodnutí je de facto totožné s původním odvolacím rozhodnutím žalovaného, které bylo soudem pro nepřezkoumatelnost zrušeno. Změna spočívá pouze na straně 2 od věty „*tímto porušil podmínky dobrého zemědělského stavu podle ... atd.*“ Žalovaný se v napadeném rozhodnutí opětovně nevypořádal s odvolacími námitkami žalobce. Jde především o námitku týkající se provedení seče na pozemcích v termínech určených k provedení seče předpisem MZE, a potažmo podmínek poskytování dotací z EU. Tyto seče

byly provedeny v daném termínu do 15. 7. 2007 s tím, že další seč měla být provedena do 31. 10. daného roku tak, aby travní porost nebyl po tomto datu vyšší než 30 cm. Žalovaný se tak nevypořádal s tvrzením žalobce, že provedl, seč v termínu červen 2007 a v den kontroly, tj. v srpnu 2007, byl porost vyšší než 30 cm. Termín další seče byl však stanoven nejpozději na 31. 10. daného roku (2007). Žalovaný se tak nevypořádal s tvrzením žalobce, že podmínky údržby pozemků byly dodrženy. Rovněž se nevypořádal se skutečností, že pozemky PB/DPB 2810, 2814/2 a 3810/2 jsou pastvinami a na tyto (pouze na tyto) se nevztahuje dodržování podmínek seče a nebylo nutno tyto udržovat kosením do 15. 7. 2007. Ani s touto skutečností se žalovaný v napadeném rozhodnutí nijak nevypořádal, nevysvětluje ji a neposkytuje dostatečné odůvodnění nového rozhodnutí. Důvody uváděné žalovaným jak v původním, tak i v novém (napadeném) rozhodnutí, jsou identické a stejně nepřesvědčivé, když jakémukoliv přijatelnému odůvodnění se žalovaný vyhýbá, respektive ho neuvádí.

Žalobce dále namítl, že žalovaný jako podklady pro odůvodnění udává výsledky kontroly, které však realizuje v podobě přístupu k žalobci až v následném roce po tzv. doplňkové kontrole, kterou údajně prováděli jím pověřeni kontroloři A. S. a Ing. S. Z., kteří však v době kontroly nedisponovali potřebným oprávněním ke kontrole. Nic na tomto nemění skutečnost, že v roce 2013 žalovaný založil do spisu dokument nazvaný pověřeni ke kontrole v roce 2008 či 2007. Žalobce má za to, že veškeré závěry těchto nepověřených osob je nutno pokládat z hlediska zákonného oprávnění ke kontrole za nepodstatné, za nezákonné a pro posouzení nároku na dotační prostředky za nedostatečné a bez právního účinku. Stejně tak je nutno se postavit k jimi pořízeným fotografiím částí pozemků, které ve spise prezentují jako pozemky žalobce. V době let 2007 a 2008 platila nařízení, že veškeré zjištěné nedostatky budou v podobě protokolu předány kontrolované straně (žalobci) tak, že byl-li sepsán protokol a v něm shrnuty veškeré nedostatky a výhrady ke kontrolovanému hospodářství, platilo, že současně s protokolem byl kontrolní orgán povinen předat i pořízenou fotodokumentaci v takovém rozsahu, v jakém ji pořídil, aby kontrolovaná jednotka (žalobce) mohla zjištěné skutečnosti porovnat na místě se závěry kontroly. Není proto možné předávat protokoly bez této fotodokumentace a fotodokumentaci následně kontrolovaným subjektům odeslat až v rámci odvolacího řízení po následné kontrole tzv. doplňkové, navíc prováděné nepověřenými osobami. Fotodokumentaci navíc pořizovali titíž pracovníci, lze se tedy důvodně domnívat, že již v rámci odvolání, si tito nepověření pracovníci mohli vytvořit vlastní foto kdekoli. Kontrolní pracoviště předalo fotodokumentaci kontrolovanému subjektu (žalobci) až v únoru 2008, tedy půl roku po zpracování protokolu. Mimo jiné se žalovaný zaštiťuje fotografiemi ze srpna 2008, přičemž tvrdí, že se pozemky fotografované pracovníkem Zemědělské agentury Bruntál shodují s fotografiemi pozemků pořízených při kontrole v roce 2007. Na základě toho v dalších řízeních trvajících do roku 2010 bylo rozhodnutí o vyjmutí pozemků z evidence pro roky 2007, 2008 a další rozhodnutím ministra zrušeno s tím, že bylo vysloveno v rozporu se zákonnou normou.

Žalobce též namítl, že v roce 2009 žalovaný jako odvolací orgán sám posoudil rozorání PB č. 4509, jímž došlo ke změně kultury, jako nezaviněné a dotační titul žalobci přiznal, čili zrušil důvod porušení zemědělské praxe jako nesprávný, když mu myslivecký svaz zaslal k tomuto případu prohlášení, kde se k vině přiznal. Do té doby mohl žalobce jen uvádět, že tuto skutečnost nemohl zavinit, a že ji zavinili myslivci. Samotné kontrole mohlo být již v době provádění kontroly zřejmé, že způsob provedení zásahu odpovídá zvyklostem mysliveckých sdružení konat takové zásahy za účelem přilákání černé zvěře na místa odstřelů. Sám žalobce již při kontrole na tuto skutečnost upozorňoval a bylo v moci kontrolních orgánů si tyto skutečnosti ověřit, neboť mnozí členové SZIF byli členy mysliveckého svazu.

Žalobce poukázal na to, že jeho tvrzení o rozporech v kontrolovaných pozemcích, rozporu v posuzování stavu bloku změněného v kultuře (změnu provedli myslivci), ani tvrzení o záměně bloků za pastviny a louky žalovaný (v napadeném rozhodnutí) neuznal za relevantní, ale v roce 2009 již ano. V roce 2010 pak ministr zemědělství veškerá rozhodnutí Agentury a SZIF ruší jako nezákonné vyřazení pozemků žalobce.

Žalovaný navrhl, aby žalobu zamítl. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že nesouhlasí s tvrzením žalobce, že se při vydání napadeného rozhodnutí neřídil právním názorem Městského soudu v Praze vysloveným ve zrušovacím rozsudku ze dne 29. 11. 2013, a že pouze doplnil spis o pověření kontrolorů. V napadeném rozhodnutí se v souladu s právním názorem soudu výslovně vyrovnal s odvolací námitkou žalobce, že první seč byla provedena, čímž měly být dodrženy tzv. zásady správné zemědělské praxe, jakož i s námitkou, že předmětné PB/DPB se nacházejí v managementu pastvin, a proto není možné za ně uplatňovat postih za neudržování sečí do 31. 7. 2007. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný výslovně označil tyto námitky za irelevantní s tím, že poskytnutí jednotné platby není podmíněno provedením seče k uvedenému datu, ani se nezjišťuje, zda se předmětné PB/DPB nacházejí v managementu pastvin. Tyto skutečnosti se zjišťují (jsou relevantní) při poskytování zcela jiných plateb, konkrétně plateb v rámci tzv. agro-envi opatření (viz např. bod 2 přílohy č. 1 „**Zásady správné zemědělské praxe**“ nařízení vlády č. 242/2004 Sb., ve spojení s jeho § 4 odst. 2 písm. c/). V odůvodnění napadeného rozhodnutí je též vysvětleno, že podmínkou pro poskytnutí jednotné platby je zemědělské obhospodařování (§ 4 odst. 1 písm. c/ nařízení vlády č. 47/2007 Sb.), tedy nikoli dodržování specifických podmínek tzv. *Zásad správné zemědělské praxe* stanovených v jiných předpisech pro poskytování zcela **jiných dotací**. Kontrola na místě uskutečněná ve dnech 22. 28. 8. 2007 zjistila, že předmětné PB/DPB byly neobhospodařované - nebyla na nich odklízena posečená biomasa.

Tzv. dodatková kontrola na místě č. 1376/700/33/2007/D uskutečněná dne 31. 1. 2008 byla dle žalovaného uskutečněna v souvislosti s námitkovým řízením a neměla dopady na zjištění kontroly na místě uskutečněné ve dnech 22. - 28. 8. 2007. K námitkám zpochybňujícím oprávnění kontrolorů - terénních inspektorů SZIF žalovaný uvedl, že v intencích zrušovacího rozsudku ze dne 29. 11. 2012 doplnil spisový materiál o „pověření ke kontrole“ terénních inspektorů platné pro rok 2007 a 2008, ze kterých vyplývá, že byli oprávnění provádět kontrolu u žalobce. Tato skutečnost byla žalobci sdělena dopisem ze dne 12. 2. 2013 s tím, že má možnost se s těmito podklady seznámit nahlédnutím do spisu. Žalovaný k tomu dodal, že oprávnění kontrolorů - terénních inspektorů k provádění kontrol žalobce v odvolání nezpochybňoval.

Opodstatněnost námitek zpochybňujících autentičnost fotografií pořízených při kontrole vyvrací výsledky místního šetření provedené Zemědělskou agenturou Bruntál dne 14. 8. 2008. Z informace o místním šetření č. j. ZA/BR/2008-2163 ze dne 19. 8. 2008 vyplývá, že fotografie pořízené SZIF v roce 2007 při kontrole předmětných PB/DPB jsou identifikovatelné s pozemky žalobce. Fotodokumentace pořízená při kontrole na místě č. 1376/700/33/2007, která slouží jako doprovodný materiál příslušného protokolu o kontrole, dle žalovaného nebyla po pořízení snímků žádným způsobem upravována. Jednotlivé PB/DPB jsou identifikovány pomocí názvů elektronických souborů, které jsou ukládány na disk do elektronické složky pro kontroly na místě ve struktuře, která je definována vnitřním předpisem (směrnice DO 106 - DO 106.02). Veškerá pravidla byla při zpracování fotodokumentace dodržena a žádná fotodokumentace nebyla pořizována dodatečně. Námitku žalobce, že fotodokumentace nebyla pořízena ve dnech provádění kontroly, navíc Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 29. 11. 2012 označil za účelovou.

Co se týče rozorání PB/DPB č. 4509, žalobce při podání odvolání v roce 2008 nedoložil své tvrzení o rozorání části tohoto PB/DPB mysliveckým svazem. Důvodem zamítnutí žádosti žalobce navíc nebyla tato otázka (rozorání), ale neobhospodařování převážné části ostatních PB/DPB. K zamítnutí žádosti, resp. ke stejnému výroku se stejnými důsledky, by došlo bez ohledu na uvedenou skutečnost.

V doplnění žaloby ze dne 30. 10. 2013 žalobce zopakoval námitky, které již dříve uplatnil v žalobě (nevypořádání odvolacích námitek napadeným rozhodnutím, rozorání travního porostu o výměře 0,18 ha nezavinil on, neplatnost původně předložených pověření ke kontrole). Jednání pracovníků SZIF a žalovaného (jmenovitě pana Biháryho) považuje žalobce za šikanu a dovolává se vyšší moci v podobě nemoci, která mu bránila ošetřit pozemky v pracovní době. Opětovně poukazuje na následně vydaná rozhodnutí ministra zemědělství ve věci změny údajů evidovaných v evidenci půdy podle uživatelských vztahů, z nichž dovozuje nezákonnost napadeného rozhodnutí.

Žalovaný ve vyjádření k doplnění žaloby konstatoval, že žalobce v tomto podání opakovaně uvádí námitky, ke kterým se již žalovaný vyjádřil v napadeném rozhodnutí i ve vyjádření k žalobě. **Co se týče žalobcem předloženého** usnesení ministra zemědělství č. j. 9469/2009-10000 ze dne 14. 4. 2009 a rozhodnutí ministra zemědělství č. j. 22030/2010-10000 ze dne 25. 8. 2010, žalovaný podotkl, že předmětná rozhodnutí byla vydána v řízení o aktualizaci změn údajů v evidenci půdy vedeného dle zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů. Jedná se o řízení odlišné od řízení ve věci žádosti o jednotnou platbu na plochu zemědělské půdy, v němž v žádném stupni nerozhodoval SZIF.

V podání ze dne 14. 3. 2013, označeném jako „Stanovisko k vyjádření žalovaného ze dne 22. 10. 2013 a ze dne 17. 1. 2014“, žalobce opětovně zopakoval námitky uvedené již dříve v žalobě a v doplnění žaloby, nicméně nově uplatnil řadu dalších argumentů. Mj. uvedl, že žalovaný ve vyjádření k žalobě sděluje v rozporu s tím, co uvádí v napadeném rozhodnutí, že podmínkou pro poskytnutí platby je zemědělské obhospodařování deklarované plochy a nikoliv dodržování tzv. správné zemědělské praxe. V rozhodnutí však jako důvod neposkytnutí platby uvedl porušení podmínek dobrého zemědělského stavu a zemědělské neobhospodařování půdních bloků neodůvodnil. Vzhledem k tomu, že žalovaný v napadeném rozhodnutí odkazuje na neplatný dokument zpracovaný Zemědělskou agenturou Bruntál v roce 2008 na žádost p. Biháryho, vyjadřuje se tak sám ke svému vlastnímu rozhodnutí a obhajuje jeho správnost, a z tohoto titulu nemůže být nestranný. Žalovaný si vlastními prohlášeními odporuje v těch skutečnostech, kdy tvrdí, že žalobce neobhospodařoval plochy, ale pokud byly plochy rozděleny na management pastvin, na kterých se nesmělo kosit, a na louky, kde se nesmělo pást, nemůže být pro posouzení obhospodařování irelevantní, zda žalobce na těchto plochách pásal či kosil a v jakých termínech. Proto bylo-li na pastvinách paseno do 31. 10. 2007, pak o nich nelze 28. 8. 2007 tvrdit, že nebyly obhospodařovány, a taktéž bylo-li na plochách luk koseno v červnu 2007 a říjnu 2007, pak rovněž nelze tvrdit, že nebyly obhospodařeny dle směrnic. Ze stavu zjištěného kontrolou ze dne 28. 8. 2007 není možné dovozovat závěr o neobhospodařování PB/DPB v daném hospodářství, pokud tento stav není kontrolním pracovníkem doložen. Ke svému tvrzení, že na předmětných PB/DPB nebyla odklizená posečená biomasa, žalovaný neuvedl žádné další podklady, které by prokázaly oprávněnost takového tvrzení ve vztahu k vyjádření žalobce, že provedl sečení ploch v červnu 2007. K tvrzení žalovaného, že žalobce oprávnění kontrolních pracovníků k provádění kontrol poprvé zpochybnil až v první žalobě,

pak žalobce uvedl, že již první stížnosti jím byly směřovány do této oblasti. Také zpochybnění pořízených fotografií byla žalobcem namítána již v roce 2007.

V posuzované věci vyšel soud z následně uvedené právní úpravy:

Podle § 1 nařízení vlády č. 47/2007 Sb., toto nařízení upravuje v návaznosti na přímo použitelné předpisy Evropských společenství některé podmínky poskytování jednotné platby na plochu zemědělské půdy (dále jen "platba") a některé podmínky poskytování informací o zpracování zemědělských výrobků pocházejících z půdy uvedené do klidu Státnímu zemědělskému intervenčnímu fondu (dále jen "Fond").

Podle § 4 odst. 1 nařízení vlády č. 47/2007 Sb., Fond poskytne žadateli platbu na zemědělskou půdu, která je

- a) evidována v evidenci a splňuje podmínky k poskytnutí platby podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství,
- b) evidována v evidenci na žadatele nejméně ode dne doručení žádosti Fondu do 31. srpna příslušného kalendářního roku,
- c) žadatelem zemědělsky obhospodařována v příslušném kalendářním roce po celou dobu, po kterou je evidována v evidenci na žadatele podle písmene a),
- d) udržována v podmínkách dobrého zemědělského a environmentálního stavu (§ 5) po celý příslušný kalendářní rok.

Podle § 4 odst. 3 nařízení vlády č. 47/2007 Sb., Fond poskytne platbu v plné výši, nenastane-li skutečnost vedoucí ke snížení, popřípadě neposkytnutí platby podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství, nebo podle § 6, jestliže žadatel splňuje podmínky stanovené v odstavcích 1 a 2 a dodržuje podmínky dobrého zemědělského a environmentálního stavu podle § 5 po celý příslušný kalendářní rok na všech půdních blocích, popřípadě dílech půdních bloků evidovaných v evidenci na žadatele.

Podle § 5 písm. d) nařízení vlády č. 47/2007 Sb., podmínky dobrého zemědělského a environmentálního stavu jsou splněny, jestliže nedošlo ke změně zemědělské kultury travní porost na zemědělskou kulturu orná půda.

Podle § 6 odst. 1 nařízení vlády č. 47/2007 Sb., zjistí-li Fond, že výměra zemědělské půdy, u níž žadatel splnil podmínky pro poskytnutí platby, je nižší než výměra zemědělské půdy, kterou žadatel uvedl ve své žádosti, podle přímo použitelných předpisů Evropských společenství platbu sníží nebo neposkytne.

Podle § 12 odst. 1 zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státní kontrole“) povinností kontrolních pracovníků je zjistit při kontrole skutečný stav věci. Kontrolní zjištění jsou kontrolní pracovníci povinni prokázat doklady.

Podle § 12 odst. 2 zákona o státní kontrole kontrolní pracovníci jsou dále povinni:

- a) oznámit kontrolované osobě zahájení kontroly a předložit pověření k provedení kontroly,
- b) šetřit práva a právem chráněné zájmy kontrolovaných osob,
- c) předat neprodleně převzaté doklady kontrolované osobě, pominou-li důvody jejich převzetí,
- d) zajistit řádnou ochranu odebraných originálních dokladů proti jejich ztrátě, zničení, poškození nebo zneužití,

- e) pořizovat o výsledcích kontroly protokol,
- f) zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o kterých se dozvěděli při výkonu kontroly a nezneužít znalosti těchto skutečností.

Soud o věci uvažil takto:

Námitka, že žalovaný nerespektoval závazný názor vyslovený soudem ve zrušovacím rozsudku ze dne 29. 11. 2012 a opětovně se nevypořádal s odvolacími námitkami žalobce ohledně provedení seče na pozemcích v termínech určených právním předpisem, není důvodná. V napadeném rozhodnutí se žalovaný touto námitkou v souladu s pokynem soudu zabýval a vypořádal se s ní, a to na straně 3 napadeného rozhodnutí, kde v předposledním odstavci výslovně uvedl následující: „*K námitce odvolatele, že první seč byla řádně provedena do 31. 7. 2007, a tudíž byly dodrženy zásady správné zemědělské praxe, a že PB/DPB č. 2810, 2814/2 a 3810/2 se nacházely v managementu pastvin, a proto není možné na ně uplatňovat postih za nedodržování sečí, ministerstvo uvádí, že tato námitka je ve vztahu k poskytování jednotné platby na plochu zemědělské půdy zcela irelevantní. Poskytnutí této platby není podmíněno provedením seče k 31. 7. daného kalendářního roku a při poskytování této platby se nezjišťuje, zda předmětné PB/DPB se nacházejí v managementu pastvin (toto se zjišťuje při poskytování plateb v rámci tzv. agro-envi opatření). Jednou z podmínek pro poskytnutí jednotné platby na plochu zemědělské půdy je, aby PB/DPB, na které bylo žádáno o poskytnutí platby, byly zemědělsky obhospodařovány. Kontrola na místě zjišťuje vždy aktuální stav PB/DPB, tj. zemědělské obhospodařování v den kontroly. Výše uvedená kontrola na místě ve dnech 22. - 28. 8. 2007 zjistila, že předmětné PB/DPB byly neobhospodařované (nebyla na nich odklizená posečená biomasa po první seči).*“

Napadené rozhodnutí se v tomto směru podstatně liší od předchozího odvolacího rozhodnutí žalovaného, které žádné vypořádání předmětné námitky neobsahovalo (což ostatně bylo důvodem jeho zrušení soudem). Vzhledem k uvedenému rozdílu nemůže obstát žalobcovo tvrzení, že napadené rozhodnutí je de facto totožné s předchozím odvolacím rozhodnutím žalovaného. Toto nepravdivé tvrzení vzbuzuje pochybnosti o tom, zda se žalobce podrobně seznámil s obsahem napadeného rozhodnutí.

Žalobce v podané žalobě žádným věcným argumentem nezpochybnil správnost výše citovaného závěru žalovaného, že daná námitka je ve vztahu k poskytování jednotné platby na plochu zemědělské půdy irelevantní, protože poskytnutí této platby není vůbec podmíněno provedením seče k 31. 7. daného kalendářního roku a při poskytování této platby se nezjišťuje, zda předmětné PB/DPB se nacházejí v managementu pastvin (namítal „pouze“ to, že se žalovaný s touto námitkou nevypořádal). Soud proto pouze obiter dictum konstatuje, že se plně ztotožňuje se závěrem žalovaného o bezpředmětnosti uvedené námitky. Důvodem neposkytnutí dotace v podobě jednotné platby na plochu zemědělské půdy v daném případě skutečně nebylo neprovedení seče ve stanoveném termínu, ale závěr kontrolního orgánu, že většina PB/DPB, ve vztahu k nimž žalobce o tuto dotaci za rok 2007 žádal (12,38 ha z celkových 19,77 ha), nebyla zemědělsky obhospodařována. Pracovníci ZSIF totiž při kontrole na místě č. 1376/700/33/2007 provedené ve dnech 22. - 28. 8. 2007 zjistili, že na PB/DPB o celkové výměře 12,38 ha nebyla odklizená posečená biomasa po první seči. Nutno zdůraznit, že proti tomuto zjištění správního orgánu, na němž je napadené rozhodnutí zbudováno, žalobce v podané žalobě žádnou relevantní námitkou nevznnesl a ničím je nezpochybnil.

Lze shrnout, že požadovaná dotace v podobě jednotné platby na plochu zemědělské půdy nebyla žalobci přiznána z toho důvodu, že neprovedl, seč v termínech stanovených právním předpisem, nýbrž proto, že na většině PB/DPB zahrnutých do předmětné žádosti se v době kontroly nacházela neodklizená posečená biomasa. Ze strany žalobce tak nebyla splněna podmínka pro přiznání dotace zakotvená v § 4 odst. 1 písm. c) nařízení vlády č. 47/2007 Sb., tj. podmínka, podle které lze platbu přiznat jen na půdu, která je žadatelem v příslušném kalendářním roce zemědělsky obhospodařována po celou dobu, po kterou je na něj evidována v evidenci zemědělské půdy.

Neustále zdůrazňování námitky ohledně termínu provedení seče svědčí o tom, že žalobce nesprávně zaměňuje věc řešenou napadeným rozhodnutím se zcela jinou věcí, a sice s řízením o jeho žádosti o platbu v méně příznivé oblasti pro rok 2007. Právě v řízení o této žádosti vydal SZIF rozhodnutí ze dne 9. 5. 2008 č. j. SZIF/2008/0142373, kterým zamítl žalobcovu žádost o platbu v méně příznivé oblasti pro rok 2007, přičemž v odůvodnění zamítavého rozhodnutí žalobci vytkl, že na řadě PB/DBP neprovedl první seč v termínu do 31. 7. kalendářního roku.

Opodstatněnou neshledal soud ani námitku, v níž žalobce argumentuje tím, že kontrolori SZIF A. S. a Ing. S. Z. nedisponovali v době provádění kontroly na místě oprávněním ke kontrole, z čehož žalobce dovozuje, že veškeré závěry z jimi provedené kontroly byly nezákonné a pro posouzení nároku žalobce na dotaci nedostatečné a bez právního účinku. Předně je nutno konstatovat, že žalobcem namítaný stav spočívající v nezákonnosti provedené kontroly a nepoužitelnosti kontrolních zjištění pro další řízení by mohl nastat pouze tehdy, pokud by jmenovaní kontrolori v době provádění předmětné kontroly žádným pověřením objektivně nedisponovali. Soud však ze správního spisu zjistil, že pověření p. S. č. 128/2007, stejně jako pověření Ing. Z. č. 130/2007, obě s platností od 1. 1. 2007 do 31. 12. 2007, byla vydána ředitelem RO SZIF Opava Ing. P. J. dne 1. 1. 2007. Soud dále ze správního spisu zjistil, že p. S. a Ing. Z. byla ředitelem RO SZIF Opava Ing. P. J. dne 1. 1. 2008 vydána pověření č. 57/2008 a č. 59/2008, obě s platností od 1. 1. 2008 od 31. 12. 2008. Soud tak má za jednoznačně prokázané, že p. S. i Ing. Z. v době provádění kontroly na místě u žalobce (22. – 28. 8. 2007) objektivně disponovali platnými a v souladu se zákonem vydanými pověřenými terénních inspektorů k provádění fyzických kontrol na místě u žadatelů a příjemců podpor v rámci režimu přímých plateb, HRDP, EAFRD a SOT v rámci IACS, která je opravňovala ke kontrole plnění podmínek stanovených nařízením vlády 47/2007 Sb. Vzhledem k výše uvedenému nelze přisvědčit tvrzení žalobce o nezákonnosti a neúčinnosti jimi provedené kontroly.

Skutečnost, že do správního spisu byla původně založena pověření obou kontrolních pracovníků s datem platnosti, které již vypršelo, je pro posouzení zákonnosti nepodstatná. Jednalo se pouze o formální pochybení, v jehož důsledku žalobce nemohl být nijak dotčen na svých právech. Toto pochybení bylo následně zhojeno předložením platných pověření, která prokazují oprávnění jmenovaných osob ke kontrole plnění podmínek stanovených nařízením vlády č. 47/2007 Sb., u žalobce.

Soud nevešel ani na námitky ohledně pořízené fotodokumentace, tedy na tvrzení žalobce, že mu fotodokumentace nebyla poskytnuta při samotné kontrole, ale byla mu zaslána se zpožděním, a dále tvrzení, že není zřejmé, zda byla fotodokumentace pořízena ve dnech provádění předmětné kontroly na pozemcích žalobce. Je standardním postupem správních orgánů, že pro potřeby dokazování kontrolních zjištění pořizují v průběhu kontroly fotodokumentaci. Žalobce dovozuje porušení procesních práv ze skutečnosti, že pořízené

fotografie mu nebyly poskytnuty ihned po jejich pořízení, nýbrž mu byly zaslány až později. Soud k tomu uvádí, že žádný procesní předpis neukládá správnímu orgánu povinnost poskytnout důkazní prostředky účastníku správního řízení ihned po jejich získání či pořízení. Správní orgán má podle § 36 odst. 3 správního řádu povinnost poskytnout účastníkům řízení před vydáním rozhodnutí možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Ani zákon o státní kontrole nestanoví v tomto ohledu jinak. Podle § 12 zákona o státní kontrole je povinností kontrolních pracovníků zjistit skutečný stav věci, oznámit kontrolované osobě zahájení kontroly a předložit pověření k jejímu provedení, šetřit práva a právem chráněné zájmy kontrolovaných osob, předat neprodleně převzaté doklady kontrolované osobě, pomínou-li důvody jejich převzetí, zajistit řádnou ochranu odebraných originálních dokladů proti jejich ztrátě, zničení, poškození nebo zneužití, pořizovat o výsledcích kontroly protokol, zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o kterých se dozvěděli při výkonu kontroly a nezneužít znalosti těchto skutečností. Z citovaných ustanovení správního řádu a zákona o státní kontrole tedy nelze dovodit povinnost kontrolních pracovníků poskytnout žalobci pořízenou fotodokumentaci společně s kontrolním protokolem již při samotné kontrole.

Z obsahu spisového materiálu plyne, že při kontrole na místě konané ve dnech 22. - 28. 8. 2007 byla pracovníky SZIF fotodokumentace pořizována. Žalobce byl o této skutečnosti informován v protokolu o kontrole č. 1376/700/33/2007 v části Kontrolní zjištění, který osobně převzal dne 13. 9. 2007. Předmětná fotodokumentace byla žalobci poskytnuta dne 13. 2. 2008. Z napadeného rozhodnutí pak žalobce seznal, že za účelem prověření možnosti ztotožnění pořízené fotodokumentace s konkrétními pozemky bylo dne 14. 8. 2008 Zemědělskou agenturou Bruntál provedeno místní šetření, přičemž z informace o místním šetření č. j. ZA/BR/2008-2163 ze dne 19. 8. 2008 vyplynulo, že fotografie pořízené SZIF při kontrole v roce 2007 jsou identifikovatelné s pozemky žalobce. Ve správním spise se skutečně nachází listina ze dne 19. 8. 2009 vyhotovená Zemědělskou agenturou Bruntál, označená jako „Informace o výsledku místního šetření“, která přiřazuje jednotlivé snímky pořízené pracovníky SZIF při kontrole na místě v roce 2007 ke konkrétním PB/DPB žalobce.

Žalobce tedy byl s pořízenou fotodokumentací seznámen a mohl vznášet konkrétní námitky ohledně nedostatků či rozporů této fotodokumentace se skutečností. Nic takového však v žalobě neučinil. Jeho tvrzení, že kontrolní pracovníci SZIF mohli fotodokumentaci pořídit kdekoliv a v jiné době, není zhola ničím podloženo, je v příkrém rozporu s obsahem spisového materiálu, jenž prokazuje pořízení konkrétní fotodokumentace v průběhu kontroly na místě, a soud ho proto považuje za účelové (jak ostatně konstatoval již v zrušovacím rozsudku ze dne 29. 11. 2012).

K poslední včas uplatněné námitce, jejíž podstatou je žalobcovo tvrzení, že ke změně kultury spočívající v rozorání PB/DPB č. 520-1050 4509 nedošlo jeho vinou, nýbrž vinou mysliveckého svazu, soud uvádí, že zásadním důvodem pro nepřiznání jednotné platby na plochu nebylo rozorání uvedeného PB/DPB, ale nesplnění povinnosti zemědělsky obhospodařovat půdu, na kterou byla dotace požadována (viz výše). PB/DPB, jehož se rozorání týkalo, je vzhledem ke své výměře 0,18 ha marginální a případné nezohlednění tohoto PB/DPB by konečný výsledek řízení o žádosti nemohlo nijak ovlivnit. Navíc je třeba zdůraznit, že pro rozhodování správního orgánu o žádosti o poskytnutí jednotné platby na plochu zemědělské půdy podle nařízení vlády č. 47/2007 Sb., je podstatné, zda jsou splněny všechny podmínky pro poskytnutí platby zakotvené v § 4 a § 5 uvedeného nařízení, a nikoliv to, který subjekt zavinil nesplnění některé z těchto podmínek. SZIF proto nebyl povinen zjišťovat, kdo zavinil rozorání předmětného PB/DPB, neboť tato otázka byla pro rozhodnutí o poskytnutí dotace nepodstatná. Objektivní stav byl v dané věci takový, že předmětný

PB/DPB byl prokazatelně rozorán (což žalobce nepopírá), tj. došlo ke změně druhu jeho zemědělské kultury z travního porostu na ornou půdu. Dotace v podobě jednotné platby na plochu zemědělské půdy proto nemohla být ani na tento PB/DPB žalobci přiznána, a to z důvodu objektivního porušení podmínky dobrého zemědělského stavu podle § 4 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 5 písm. d) nařízení vlády č. 47/2007 Sb.

Jestliže žalobce skutečně zjistil, že rozorání předmětného PB/DPB bez jeho souhlasu provedl myslivecký svaz, čímž jej připravil o možnost domáhat se poskytnutí dotace, bylo na něm, aby vůči mysliveckému svazu vznesl v občanskoprávním řízení nárok na náhradu škody, kterou mu byla tímto jednáním způsobena.

Nezákonnost napadeného rozhodnutí neprokazují ani rozhodnutí ministra zemědělství č. j. 9469/2009-10000 ze dne 14. 4. 2009 a č. j. 22030/2010-10000 ze dne 25. 8. 2010, jichž se žalobce dovolává. Jeho odkaz na tato rozhodnutí je v dané věci nepřipadný, neboť uvedená rozhodnutí se vůbec netýkají důvodu, pro který byla zamítnuta žalobcova žádost o poskytnutí jednotné platby na plochu zemědělské půdy pro rok 2007 podle nařízení vlády č. 47/2007 Sb. Obě zmíněná rozhodnutí byla vydána nikoliv v řízení o žádosti o poskytnutí dotace, ale v řízení o provedení změny evidovaných údajů v evidenci využití zemědělské půdy podle uživatelských vztahů. Obě přitom odkazují na zjištění učiněná při místním šetření, které bylo u žalobce provedeno *dne 11. 11. 2008* a bylo podkladem pro zahájení řízení o aktualizaci evidence podle § 3g odst. 9 zákona o zemědělství. Ke zjištěním kontrolních pracovníků SZIF učiněným při kontrole na místě provedené u žalobce ve dnech 22. - 28. 8. 2007 se tato rozhodnutí ministra zemědělství vůbec nevyjadřují.

Soud při svém rozhodování nemohl přihlížet k námitkám, které žalobce uplatnil až v doplnění žaloby ze dne 30. 10. 2013 a v doplňujícím podání ze dne 14. 3. 2013 (námitka šikanózního jednání ze strany pracovníků SZIF a žalovaného, námitka, že žalobce nemohl pozemky ošetřit z důvodu nemoci, námitka podjatosti žalovaného, námitka, že ze stavu zjištěného kontrolou ze dne 28. 8. 2007 není možné dovozovat závěr o neobhospodařování PB/DPB žalobcem aj.), protože tyto námitky byly vzneseny až po uplynutí zákonem stanovené lhůty pro rozšíření žaloby (§ 71 odst. 2 s.ř.s.). Pokud by soud postupoval opačně, tedy pokud by překročil rozsah včas uplatněných žalobních námitek, jednal by v rozporu s § 75 odst. 2 s.ř.s. a § 71 odst. 2 věta třetí s.ř.s., které mu ukládají přezkoumat napadené rozhodnutí pouze v mezích žalobních bodů uplatněných v zákonem stanovené lhůtě.

Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Za splnění podmínek zakotvených v ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání (žalobce s tímto postupem výslovně souhlasil a žalovaný nevyjádřil do dvou týdnů od doručení výzvy soudu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci).

Protože žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady nevznikly, soud ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní

soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 31. ledna 2017

JUDr. Ivanka Havlíková, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Veronika Brunhoferová